

Gdańsk, dnia 27 lipca 2018 r.

Sygn. akt D 32/18

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie :

Przewodniczący : Joanna Andryskowska

Członkowie : Anna Żółtańska - Figiel

Marcin Łopaciński

Protokolant: Dominika Wesołowska

Po przeprowadzeniu w dniu 27 lipca 2018 w Gdańsku rozprawy w sprawie radcy prawnego

obwinionego o to , że:

1. W okresie od 19 grudnia 2012 do 13 maja 2013 roku w [REDAKTOWANE] podejmując się pomocy prawnej klientce [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] w sprawie odrzucenia spadku po zmarłym mężu, cedując sprawę na aplikanta radcowskiego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE], nie dochował należytej staranności i nie wyjaśnił w sposób nie budzący wątpliwości konieczności złożenia wniosku o odrzucenie spadku w formie określonej przez zapisy kodeksu cywilnego, przez co klientka straciła możliwość odrzucenia spadku.
2. W okresie od 19 grudnia 2012 do 13 maja 2013 roku w [REDAKTOWANE] podejmując się pomocy prawnej klientce [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE], przez małoletniego syna po zmarłym ojcu, cedując sprawę na aplikanta radcowskiego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE], nie dochował należytej staranności w przedmiocie określenia daty do której syn Klientki mógł złożyć wniosek o odrzucenie spadku, nie dołożył także należytej staranności w nadzorze nad działaniem aplikanta radcowskiego, na skutek czego upłynął termin do złożenia przez nieletniego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] oświadczenia o odrzuceniu spadku po ojcu i nastąpiło nabycie przez niego spadku z dobrodziejstwem inwentarza. i nie wyjaśnił w sposób nie budzący wątpliwości konieczności złożenia wniosku o

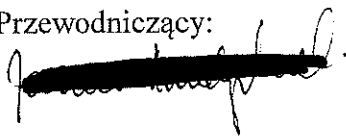
odrzucenie spadku w formie określonej przez zapisy kodeksu cywilnego, przez co klientka straciła możliwość odrzucenia spadku.

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 17 § 1 pkt. 6 kodeksu postępowania karnego.

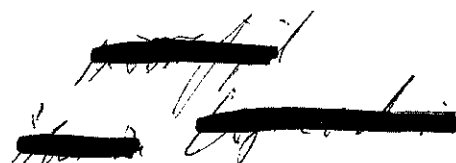
I umarza postępowanie

II orzeka, że koszty postępowania pokrywa Okręgowa Izba Radców Prawnych w Gdańsku.

Przewodniczący:

Członkowie:

Uzasadnienie

Radca prawny [REDAKTORZ] został obwiniony o popełnienie w okresie od 19 grudnia 2012 roku do 13 maja 2013 roku w [REDAKTORZ] przewinień dyscyplinarnych określonych w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, polegających na tym, że:

- podejmując się pomocy prawnej klientce [REDAKTORZ] w sprawie odrzucenia spadku po zmarłym mężu, cedując sprawę na aplikanta [REDAKTORZ], nie dochował należytej staranności i nie wyjaśnił w sposób niebudzący wątpliwości konieczności złożenia wniosku o odrzucenie spadku w formie określonej przez przepisy kodeksu cywilnego, przez co Klientka utraciła możliwość odrzucenia spadku,
- podejmując się pomocy Klientce [REDAKTORZ] w sp[rawie odrzucenia spadku przez małoletniego syna po zmarłym ojcu, cedując sprawę na aplikanta [REDAKTORZ], nie dochował należytej staranności w przedmiocie określenia daty, do której syn Klientki mógł złożyć wniosek o odrzucenie spadku, nie dołożył także staranności w nadzorze nad działaniem aplikanta radcowskiego. W związku z poradą udzieloną przez aplikanta [REDAKTORZ] skutecznie upłynął termin do złożenia przez nieletniego [REDAKTORZ] oświadczenia o odrzuceniu spadku po ojcu i nabył spadek z dobrodziejstwem inwentarza.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku orzeczeniem z dnia 22 marca 2017 roku (sygn.. akt D [REDAKTORZ]) umorzył postępowanie dyscyplinarne wobec radcy prawnego [REDAKTORZ] o powyższe czyny, uznając że nastąpiło przedawnienie karalności.

Powyższe orzeczenie zostało zaskarżone w całości na niekorzyść obwinionego przez Ministra Sprawiedliwości, który zarzucił jemu; obrazę przepisów prawa materialnego art. 70 ust. 1 i 2 w zw. z art. 67² ustawy o radcach prawnych polegającą na uznaniu, że ustała karalność przewinień dyscyplinarnych zarzucanych obwinionemu, podczas gdy prawidłowa wykładnia wymienionych przepisów prowadzi do odmiennego wniosku, gdyż postępowanie dyscyplinarne w przedmiotowej sprawie wszczęto w terminie, oraz obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść postanowienia, to jest art. 17 § 1 pkt. 6 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 74² pkt. 11 ustawy o radcach prawnych, przez umorzenie postępowania dyscyplinarnego mimo, że nie nastąpiło przedawnienie karalności zarzucanych deliktów dyscyplinarnych.

Po rozpoznaniu odwołania, orzeczeniem z dnia 21 września 2017 (sygn.. akt [REDAKTORZ]) Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania sądowi dyscyplinarnemu pierwszej instancji. W uzasadnieniu wskazał, odwołując się do orzeczenia Sądu Najwyższego, że inaczej niż to przyjął Sąd meriti, termin przedawnienia, określony w art. 70 ust. 11 ustawy o radcach prawnych zostaje przerwany nie w momencie złożenia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, ale z chwilą podjęcia przez rzeczownika dyscyplinarnego decyzji o wszczęciu dochodzenia.

Od powyższego orzeczenia obwiniony radca prawny wniósł odwołanie zaskarżając orzeczenie w całości zarzucając mu naruszenie art. 439 § 1 k.p.k oraz art. 437 k.p.k w zw.

z art. 439 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k. oraz art. art. 70 ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych.

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2018 roku Sąd Najwyższy (sygn.. akt [REDAKTED]) postanowił oddalić skargę obwinionego, popierając w pełnej rozciągłości argumentację Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie. Po orzeczeniu Sądu Najwyższego sprawa została przekazana do rozpoznania do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku.

Sąd zważył co następuje:

Sąd stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, określony w art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych trzyletni okres przedawnienia karalności deliktów dyscyplinarnych zarzuconych obwinionemu został przerwany z momentem podjęcia przez rzecznika dyscyplinarnego decyzji o wszczęciu dochodzenia. Pogląd ten jest słuszny i oparty na jednolitym orzecznictwie Sądu Najwyższego (postanowienie SDO 58/15 lex nr 2107107, VI KS 2/17 lex nr 2334903). W rozpoznawanej sprawie rzecznik dyscyplinarny w dniu 30 sierpnia 2013 roku wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia (k-55 akt sprawy), to należy uznać, że przedawnienie karalności nie nastąpiło na zasadzie art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Przedawnienia karalności deliktów dyscyplinarnych nastąpiło jednak już po wydaniu postanowienia przez Sąd Najwyższy na zasadzie art. 70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych. Wskazany przepis stanowi, że w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu o którym mowa w art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat. Wskazany w art. 70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych termin upłynął w dniu 14 maja 2018 roku.

Wskazując więc na powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.

Na powyższe orzeczenie przysługuje stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości, na zasadzie art. 70¹ ust. 4 ustawy o radcach prawnych, odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Gdańsku w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący składu:

[REDAKTED]
Joanna Andryskowska

Członkowie składu:

Anna Żółtańska – Figiel
[REDAKTED]

Marcin Łopaciński
[REDAKTED]